

Sygn. akt I ACa 369/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Władysław Pawlak
Sędziowie:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.) SSO Izabella Dyka (del.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Lech

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa U. S. i R. S.

przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo - Usługowemu (...) Spółce z o.o. w K.

o stwierdzenie nieważności i uchylenie uchwał walnego zgromadzenia

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Gospodarczego w Krakowie

z dnia 21 grudnia 2012 r. sygn. akt IX GC 438/11

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że punktom I i VI jego sentencji nadaje brzmienie:

„I. oddala powództwo U. S. o uchylenie uchwał Walnego Zgromadzenia Wspólników strony pozwanej nr (...) i (...) podjętych w dniu 29 czerwca 2011 r.,

VI. nakazuje ściągnąć od powódki U. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 5.956,59 zł tytułem nieuiszczonych wydatków związanych z postępowaniem”;

2. w pozostałym zakresie apelację oddala i zasądza od powódki U. S. na rzecz strony pozwanej kwotę 4.377 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt : I ACa 369/13

UZASADNIENIE

Powodowie U. i R. S. w pozwie skierowanym przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo - Usługowemu (...) „ - spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. domagali się stwierdzenia nieważności oraz uchylenia uchwał podjętych przez Zgromadzenie Wspólników Spółki nr (...) / 2011 i nr (...) , podjętych w dniu 29 czerwca 2011, uchwały te bowiem

dotyczące przymusowego umorzenia udziałów w jakie w kapitale zakładowym spółki miała U. S. były podjęte nie tylko niezgodnie z prawem ale także w sposób sprzeczny z umowa spółki i dobrymi obyczajami w celu pokrzywdzenia obydwójga współników.

W motywach pozwu powodowie podnieśli , że w tym samym dniu w którym odbywało się Zgromadzenie Wspólników powód R. S. darował wszystkie posiadane udziały w spółce swojej żonie. Pomimo tego , że to U. S. stała się na tej podstawie ich dysponentką nie została powiadomiona o terminie posiedzenia Zgromadzenia. W czasie głosowania panował na sali hałas , który utrudniał orientację co do ostatecznych jego wyników głosowania dotyczącego podjęcia obu uchwał.

Podnosili ponadto , iż konsekwencją umorzenia udziałów jest zmniejszenie ich liczby , co winno prowadzić , dla swojej skuteczności do zmiany umowy spółki, na który to akt winni zgodzić się wszyscy współnicy, a taka zmiana nie nastąpiła , brak było na nią zgody ze strony powodów. Nadto umorzenie nastąpiło przy braku zachowania warunków dla niego określonych w umowie spółki.

Wskazywali także , że wynagrodzenie za umorzone udziały zostało określone na niższą sumę , niż ich rzeczywista wartość , co w sposób szczególny świadczy o tym , że zostały one podjęte z pokrzywdzeniem współników- powodów.

Odpowiadając na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc w pierwszej kolejności brak legitymacji czynnej po stronie R. S. w wytoczeniu powództwa wobec wcześniejszego zbycia wszystkich udziałów jakimi dysponował w kapitale zakładowym na rzecz swojej żony.

Powódka wskazywała , że nie można jednocześnie żądać stwierdzenia nieważności oraz uchylecia uchwał Zgromadzenia Wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Twierdziła , że zarzuty formalne podniesione przez małżonków S. nie są trafne albowiem powódka nie mogła być zawiadomiona o terminie Zgromadzenia skoro spółka nie była powiadomiona o tym , że dotychczasowy współnik zbył na jej rzecz udziały, a akt darowizny miał miejsce bezpośrednio przed rozpoczęciem obrad tego organu podmiotu korporacyjnego. U. S. przy tym знаła jego termin , a co więcej była na nim reprezentowana przez powoda - R. S. , którego ustanowiła w tym celu pełnomocnikiem.

Zdaniem pozwanej żaden z zarzutów obydwójga powodów natury merytorycznej nie jest uzasadniony albowiem uchwały objęte sporem i dotyczące przymusowego umorzenia udziałów zostały podjęte zgodnie z przepisami ustawy kodeks spółek handlowych oraz postanowieniami umowy spółki , która w § 6 przewidywała możliwość takiego umorzenia na warunkach tam wskazanych , które zostały przez Zgromadzenie zachowane.

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2012r Sąd Okręgowy - Sąd Gospodarczy w Krakowie :

- w częściowym uwzględnieniu żądania powódki U. S. uchylił uchwały nr(...) i (...), podjęte przez Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki w dniu 29 czerwca 2011r ,

- oddalił jej powództwo w części w jakiej domagała się stwierdzenia ich nieważności ,

- koszty procesu pomiędzy powódką , a stroną pozwaną wzajemnie zniósł ,

- oddalił w całości powództwo R. S. ,

- zasądził od tego pozwanego na rzecz pozwanej kwotę 517 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.,

- nakazał ściągnąć od PHU (...) „ - spółki z o. o. w K. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 9956, 59 zł tytułem opłaty od pozwu , od której powodowie zostali zwolnieni oraz wydatków związanych z opinią biegłego , które tymczasowo poniósł Skarb Państwa.

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia:

W dniu 29 czerwca 2011r odbyło się Zgromadzenie Wspólników strony pozwanej na którym podjęto uchwałę o przymusowym umorzeniu udziałów jakie w kapitale zakładowym spółki miał R. S.. Udziały te - w tym samym dniu- chociaż jeszcze przed rozpoczęciem Zgromadzenia powód darował swojej żonie U.. Wcześniej zostały one zajęte przez komornika w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko R. S..

W uchwale o umorzeniu udziałów określono kwotę należnego wynagrodzenia na kwotę 3400 złotych.

Sąd ustalił ponadto , że rynkowa wartość tych udziałów wynosi 41 079 złotych.

W rozważaniach prawnych Sąd I instancji stanął na stanowisku , że usprawiedliwione jest jedynie żądanie U. S. i to tylko o tyle o ile domaga się ona uchylenia obu uchwał.

Stwierdzając , że podjęte uchwały nie naruszają ani umowy spółki , która przewiduje uprawnienie Zgromadzenia by zdecydowało o przymusowym umorzeniu udziałów , ani też nie są niezgodne z interesem spółki , a wręcz przeciwnie , wobec zajęcia udziałów podlegających umorzeniu w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec R. S. , odpowiadają temu interesowi , jako , że spółka winna mieć wpływ na to kto jest dysponentem udziałów w jej kapitale zakładowym Sąd uznał , że o konieczności uchylenia uchwał decyduje to , że przez swoją treść zmierzają do pokrzywdzenia wspólnika , którego udziałów umorzenie dotyczy. Tego pokrzywdzenia U. S. upatrywał w istotnym zaniżeniu wynagrodzenia jakie miała ona otrzymać za umorzone udziały. Różnica bowiem pomiędzy jego sumą określoną w uchwale nr 3/ 2011 , a tą , która wynika z wartości rynkowej udziałów , ustalonej na podstawie opinii biegłego , w toku postępowania rozpoznawczego była bardzo istotna, a jej skala przekraczała 90 %.

Pozostałe jej zarzuty ocenił natomiast jako nietrafne.

Wskazał , że w jego ocenie zupełnie chybiony jest zarzut mogący prowadzić do stwierdzenia nieważności uchwał wywodzony z tego , że zmiana udziałów w spółce na skutek umorzenia ich części winna skutkowa zmianą umowy spółki oraz być uzależniona, w zakresie swojej skuteczności , od zgody wszystkich wspólników. Stawianie takiego wymagania w przypadku uchwały o przymusowym umorzeniu udziałów jest całkowicie nieuzasadnione skoro ten charakter umorzenia zakłada , iż następuje on wbrew woli wspólnika , którego udziałów w kapitale zakładowym spółki dotyczy.

Jako nietrafne uznał Sąd niższej instancji zarzuty natury formalnej. Twierdzenie o nieprawidłowym zwołaniu Zgromadzenia nie zostało w sporze wykazane , a przy tym formalne zawiadomienie U. S. nie było możliwe w sytuacji, gdy jej mąż podarował udziały , czyniąc żonę ich beneficjentką w dniu Zgromadzenia. To jego rzeczą było powiadomić nabywcę udziałów o jego terminie.

Podobnie został oceniony zarzut oparty na twierdzeniu o hałasie przy akcie głosowania, mającym utrudniać liczenie głosów . Sąd dodatkowo zwrócił uwagę , że zarzuty tego rodzaju mogą prowadzić do skutecznego podważania podjętych uchwał jedynie wówczas , gdy zostanie dowiedzione , że nieprawidłowości tej natury miały wpływ na ich treść , czego powodowie nie starali się nawet wykazywać.

Powodem oddalenia w całości powództwa R. S. była ocena , że po akcie darowizny wszystkich udziałów jakimi dysponował na rzecz żony utracił on legitymację czynną do żądania stwierdzenia nieważności jak również uchylenia uchwał Zgromadzenia Wspólników strony pozwanej.

O kosztach procesu w relacji pomiędzy U. S. i pozwaną Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 100 kpc wobec częściowego uwzględnienia jej powództwa. Natomiast rozstrzygnięcie o nich pomiędzy spółką a R. S. wynikało z zastosowania normy ogólnej art. 98 §1 kpc i wynikającego z niej zasady odpowiedzialności za wynik sprawy.

W motywach wyroku nie znalazło się natomiast uzasadnienie decyzji o obciążeniu pozwanej, przy opisanym wyżej wyniku sporu, całością wydatków , pokrytych tymczasowo przez Skarb Państwa związanych z przeprowadzoną w postępowaniu opinią biegłego.

Apelację od tego orzeczenia złożyła jedynie strona pozwana i kwestionując pkt I , IV i VI jego sentencji obejmujące rozstrzygnięcia w przedmiocie częściowego uwzględnienia powództwa U. S. , wzajemnego zniesienia kosztów procesu pomiędzy tą powódką a apelującą oraz obciążenia strony pozwanej całością sądowych.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego , a to art. 233 §1 kpc w następstwie przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i w konsekwencji niezasadnego przyjęcia , iż obydwie uchwały objęte żądaniem pozwu , jako niezgodne z art. 199 §2 k.sh. podlegają uchyleniu. Zarzut ten miał w ocenie apelującej zostać zrealizowany także poprzez to , że wbrew art. 236 i art. 278 kpc nie trafnie został określony zakres zadania postawionego biegłemu, którego opracowanie wobec tego było nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy. Zdaniem autora apelacji Sąd I instancji naruszył także art. 328 §2 kpc poprzez to , iż Sąd w pisemnych motywach orzeczenia objętego apelacją nie powołał przepisów prawa na jakich oparł wydany przez siebie wyrok,

- naruszenia prawa materialnego , a to art. 6 kc w następstwie uznania , że powódka U. S. wykazała zasadność roszczenia uwzględnionego przez Sąd I instancji ,

art. 199 §2 k. s.h. wobec dokonania nieprawidłowej wykładni tej normy i w konsekwencji przyjęcia , że wynagrodzenie za umorzone uchwałą nr 3/2011 udziały zostało ustalone wadliwie , bo w sposób zaniżony, a także art. 249 §1 k.s.h. , także wobec dokonania nieprawidłowej wykładni tego przepisu przejawiającej się w wyrażeniu stanowiska , iż dla uchylenia uchwały Zgromadzenia Wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wystarczy stwierdzenie , że jej następstwem jest pokrzywdzenie wspólnika.

Strona pozwana , kwestionując sposób w jaki Sąd niższej instancji rozstrzygnął o kosztach procesu pomiędzy nią a U. S. oraz orzekł o obowiązku poniesienia kosztów sądowych powołała jako nieprawidłowo zastosowany art. 100 kpc twierdząc , że rozstrzygnięcie w tym zakresie zupełnie pomija ostateczny wynik procesu w którym powództwo R. S. w całości , a powództwo jego żony zostało w części oddalone.

W oparciu o te zarzuty strona pozwana domagała się zmiany wyroku z dnia 21 grudnia 2012r w zaskarżonej części poprzez oddalenie powództwa U. S. także w takim zakresie w jakim zostało ono uznane za zasadne przez Sąd Okręgowy , a nadto obciążenia pozwanej kosztami procesu.

Jako wniosek ewentualny spółka (...) „ sformułowała żądanie uchylenia orzeczenia poddanego kontroli instancyjnej w zaskarżonym zakresie i przekazania sprawy Sądowi I instancji , w tej części, do ponownego rozpoznania.

W motywach środka odwoławczego apelująca w istocie powtarzając swoją argumentację , jaką podnosiła wobec żądań powodów w ramach postępowania rozpoznawczego przed Sądem I instancji , zaakcentowała w sposób szczególny okoliczność , że przymusowe umorzenie udziałów miało swoją podstawę tak w umowie spółki jak i przepisach kodeksu spółek handlowych , których kwestionowane uchwały nie naruszyły. Określenie wartości wynagrodzenia za te udziały , także odpowiadało mechanizmowi jego ustalenia opisanym w przepisie art. 199 §2 k.s.h.

Przy jego prawidłowym ustaleniu nie sposób uznać , jak uczynił to Sąd I instancji , że jedynie różnica pomiędzy tak określoną wartością , a aktualną [i także zmienną w czasie] ich wartością rynkową sama przez się daje podstawę do oceny , że uchwały zostały podjęte z pokrzywdzeniem wspólnika.

Ponadto apelująca zwróciła uwagę na konstrukcję normy art. 249 §1 k.sh , która opiera się na koniunkcji przyczyn od których ustawodawca uzależnia możliwość uchylenia uchwały organu podmiotu korporacyjnego. Jej zdaniem , pomimo nie wykazania ich kumulatywnej realizacji Sąd Okręgowy nie trafnie zdecydował o częściowym uwzględnieniu żądania powódki.

Kwestionując sposób wzajemnego rozliczenia pomiędzy stronami kosztów procesu oraz podważając trafność decyzji Sądu niższej instancji o obciążeniu spółki kosztami sądowymi związanymi z postępowaniem strona pozwana wskazała, że rozstrzygnięcie to zupełnie abstrahuje od ostatecznego wyniku sporu stron.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy strony pozwanej jest częściowo uzasadniony, prowadząc do zmiany objętego nią orzeczenia.

Uwzględniając zakres apelacji, w pierwszej kolejności wskazać trzeba, iż zarzuty procesowe na jakich została oparta nie są zarzutami trafnymi.

Kwestionowanie sposobu w jaki Sąd I instancji dokonał oceny dowodów, biorąc pod uwagę argumenty jakie pozwana powołała by zarzut nieprawidłowości zastosowania art. 233 §1 kpc uzasadnić nie może zostać podzielone jako usprawiedliwione.

Oto bowiem w istocie pozwana nie neguje samej poprawności tejże oceny przez pryzmat jej kryteriów wskazanych w tym przepisie ale posługuje się nim by za jego pośrednictwem wzmocnić zarzuty naruszenia prawa materialnego, w tym w szczególności, zarzut nieprawidłowej wykładani art. 199 §2 ksh.

Chybiony jest także zarzut naruszenia art.236 i 278 kpc.

Opiera się on na negacji potrzeby dopuszczenia dowodu z opinii biegłego oraz wadliwym określeniu zakresu zadania postawionemu biegłemu. O jego bezzasadności decyduje to, że dopuszczenie tego dowodu nie spotkało się z postawieniem przez obecnie apelującą zarzutu opartego na art. 162 kpc / por. k. 126 akt/.

Konsekwencją tego zaniechania jest - zgodnie z utrwalonym już stanowiskiem Sądu Najwyższego - to, że strona nie może skutecznie formułować zarzutu apelacyjnego opartego na kwestionowaniu sposobu w jakim Sąd niższej instancji wykorzystał ten dowód dla poczynienia ustaleń istotnych w sprawie i przez jego pryzmat formułował ocenę prawną roszczeń strony czynnej procesu.

Nietrafny jest również zarzut podnoszący naruszenie przez Sąd meriti przepisu art. 328 §2 kpc. Zgodnie z utrwalonym zapatrywaniem Sądu Najwyższego skuteczne odwołanie się do niego może nastąpić jedynie wówczas gdy wady konstrukcyjne uzasadnienia orzeczenia objętego apelacją są tak istotne, że nie jest możliwe - w ramach kontroli instancyjnej - stwierdzenie na jego podstawie czy Sąd niższej instancji prawidłowo zastosował prawo materialne i procesowe.

Tej rangi nieprawidłowości pisemne motywy wyroku Sądu Okręgowego nie zawierają.

Nietrafność zarzutów procesowych powoduje, że ustalenia faktyczne, które Sąd I instancji uczynił podstawą orzeczenia zostają przyjęte przez Sąd II instancji za własne. Wymagają one jednak uzupełnienia o następujące okoliczności :

Powód R. S. dysponował liczbą 21 udziałów w kapitale zakładowym strony pozwanej, każdy o wartości nominalnej 50 złotych.

/ okoliczność niesporna /

Strony umowy darowizny dokonanej przed rozpoczęciem Zgromadzenia Wspólników spółki (...) „określiły jej wartość na kwotę 1 050 złotych, będącą iloczynem ilości darowanych udziałów i wartości nominalnej każdego z nich.

/ dowód : oświadczenie powodów z podpisami notarialnie poświadczonymi k. 44 akt/

Powódka U. S. brała udział w Zgromadzeniu Wspólników spółki (...), Reprezentował ją na nim mąż R. S., legitymujący się udzielonym przez nią pełnomocnictwem.

/ okoliczność niesporna pomiędzy stronami. /

Zgodnie z treścią uchwały nr 3/ 2011, nastąpiło przymusowe umorzenie udziałów w kapitale zakładowym spółki jakimi dysponował R. S., a suma wynagrodzenia została w niej określona na kwotę 3400 złotych. Zgodnie z treścią uchwały nr 4/ 2011r umorzenie miało nastąpić z czystego zysku.

/ dowód : uchwały Zgromadzenia Wspólników nr (...) i (...) z dnia 29 czerwca 2011r w raz z uzasadnieniami k. 9-13 akt/

Wobec ich podjęcia U. S. złożyła zaprotokołowany sprzeciw.

/ okoliczność niesporna /

Okoliczności, których dotyczyło uzupełnienie nie stanowiły przedmiotu sporu stron albo też, podstawą do ich ustalenia była treść dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana w toku sporu przez żadną z nich.

Przechodząc do oceny zarzutów materialnoprawnych należy je uznać za usprawiedliwione, a podzielenie doprowadziło do zmiany zaskarżonego orzeczenia w sposób wskazany w punkcie 1 sentencji wyroku Sądu II instancji.

Norma art. 199 kodeksu spółek handlowych dotycząca umorzenia udziału w kapitale zakładowym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawiera jedynie najbardziej ogólne warunki na jakich może dojść do niego w formie przymusowej, pozostawiając umowie spółki zarówno samą możliwość umorzenia tego rodzaju jak i określenie w sposób bardziej szczegółowy warunków na jakich może do niego w ramach danego podmiotu korporacyjnego dojść.

Ma to m. in. i tę konsekwencję, że przyszły wspólnik, przystępując do niej, w drodze zapoznania się z postanowieniami umowy, która taka możliwość przewiduje, musi się liczyć z tym, że przy spełnieniu warunków w niej ujętych także i jego udział / udziały / może ulec umorzeniu nawet wówczas, gdyby skutek ten był sprzeczny z jego wolą.

/ por. bliżej także zbieżny z zaprezentowanym stanowiskiem, pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z dnia 28 września 1999r, sygn.. IIICZP 124/95, publ. PPH z 1996 nr 4 s. 34, która zapadła w prawdzie na tle poprzedniego stanu prawnego ale nadal zachowuje aktualność /

Powołany wyżej przepis - przy założeniu, że umowa spółki przewiduje umorzenie udziału / udziałów / - wymaga by :

- uchwała o umorzeniu podjęta przez Zgromadzenie Wspólników była późniejsza aniżeli data wpisu spółki do rejestru,
- wskazywała podstawę prawną umorzenia oraz wysokość wynagrodzenia należnego podmiotowi, którego udział / udziały / zostają umorzone o ile wcześniej nie wyraził on zgody na umorzenie bez wynagrodzenia,
- w przypadku umorzenia przymusowego wymagane jest aby wynagrodzenie za umorzony udział nie było niższe od wartości przypadających na udział aktywów netto, wskazanych w sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, pomniejszonych o kwoty przeznaczone do podziału pomiędzy wspólników,
- jeżeli uchwała dotyczy tego rodzaju umorzenia wymagane jest jej uzasadnienie

Wszystkie te wymagania ustawowe zostały przez uchwały nr 3/ 20011 i stanowiącą jej uzupełnienie uchwałę nr 4/ 2011 spełnione

Po pierwsze umowa spółki (...) w K. przewiduje w swoim § 6 samą możliwość przymusowego umorzenia udziału / udziałów / wspólników, wskazując jaka może być przyczyna podjęcia przez Zgromadzenie Wspólników takiej uchwały oraz - posługując się określeniem ustawowym z art. 199 §2 ksh- oznacza wielkość minimalnego wynagrodzenia za jeden udział należnego wobec jego umorzenia.

Obydwie uchwały zawierają uzasadnienie.

Sąd II instancji podziela stanowisko Sądu Okręgowego, że objęte żądaniem pozwu małżonków S. uchwały nie mogą być wobec tego ocenione jako niezgodne z umową spółki czy też jako podjęte w niezgodzie z interesami samego podmiotu korporacyjnego. Ich podjęcie, zważywszy na okoliczność, że udziały R. S. były uprzednio zajęte w ramach postępowania egzekucyjnego, stanowiło wyraz ochrony tych interesów albowiem poprzez umorzenie udziałów spółka zrealizowała swoje uprawnienie do określania grona swoich udziałowców, zapobiegając z różnych przyczyn niepożądanemu z jej punktu widzenia poszerzeniu tego grona o podmiot, który mógłby nabyć je w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzanego przez komornika.

Trafnie jednak zarzuca strona pozwana, że Sąd Okręgowy dokonał wadliwej wykładni normy art. 199 §2 ksh, czyniąc ze sposobu określenia wysokości wynagrodzenia za umorzone uchwałą nr 3/2011 udziały podstawę do wniosku prawnego o zasadności roszczenia U. S. domagającej się ich uchylenia na podstawie art. 249 §1 ksh.

Wykładnia przepisu art. 199 §2 ustawy kodeks spółek handlowych, która zdecydowała o uwzględnieniu w części roszczenia powódki rzeczywiście nie jest poprawna.

Wykładnia językowa tej normy nie może prowadzić do wniosków jakie sformułował Sąd I instancji, a sprowadzające się do tezy, że wynagrodzenie za umorzenie udziałów, mimo przyjęcia w umowie spółki mechanizmu jego ustalenia zgodnego z zapisem ustawowym i jego poprawnego zastosowania w kwestionowanej uchwale, nie może być różne od wartości rynkowej tych udziałów, a o ile rozbieżność ta istnieje, przyjęcie jako wyznacznika wynagrodzenia kwoty niższej niż określona wartością rynkową stanowi w każdym przypadku podstawę do skutecznego podważenia tej uchwały na podstawie art. 249 §1 ksh z powodu uznania, że podjęta uchwała jest działaniem w warunkach pokrzywdzenia współnika.

Jest to teza zbyt ogólna, a ponadto pomijająca- okoliczności faktyczne rozstrzyganej sprawy w zupełności jak w szczególności tę, iż małżonkowie S. zdecydowali się na wzajemne przeniesienie pomiędzy sobą udziałów w kapitale zakładowym spółki i w dniu obrad Zgromadzenia podczas którego podjęto obydwie uchwały, zgodnie określili ich wartość na kwotę istotnie niższą aniżeli wynagrodzenie ustalone w uchwale nr (...)i powtórzone w uchwale nr(...)bo wynoszącą tylko 1050 złotych./ por k. 44 akt/.

Poza tym Sąd formułując ją nie wziął pod rozwagę tego, że biegły dokonujący oceny wartości udziałów wyraźnie wskazał, że ustalając należne wynagrodzenie, według a mechanizmu przyjętego w umowie spółki, strona pozwana wyliczyła je prawidłowo / por. k. 315 akt/. Zupełnie też abstrahował od tego, że wartość rynkowa w czasie jest wielkością zmienną i zależy od wielu czynników w tym takich, które są niezależne od podmiotu gospodarczego, jakim jest spółka (...).

Zatem wyciąganie tak daleko idącego wniosku sformułowanego na tle wykładni art. 199 §2 ksh nie było usprawiedliwione. Nie zwrócił także Sąd I instancji zupełnie uwagi na to, że poza głośnym twierdzeniem o pokrzywdzeniu współników – powodów - podważanymi przez nich uchwałami, małżonkowie S. nie tylko nie dowodzili ale nawet nie wskazywali na okoliczności, które w ich ocenie o takim pokrzywdzeniu miałyby świadczyć a co więcej umknęło całkowicie ocenie Sądu to, iż żadna z okoliczności ujawnionych w sprawie nie dawała podstawy do przyjęcia, że taki sposób ustalenia wynagrodzenia za umorzenie udziałów jaki został zastosowany był działaniem zamierzonym ze strony organu strony pozwanej, ukierunkowany na pokrzywdzenie współnika, a nie jedynie na realizację postanowienia umowy spółki, nota bene w pełni odpowiadającemu zapisowi ustawowemu z art. 199 § 2 ksh., które w subiektywnym odczuciu powódki mogło prowadzić do konsekwencji uznanych przez nią za krzywdzące.

Nawet gdyby jednak przyjąć za poprawne wnioski Sądu niższej instancji wynikające z przeprowadzonej wykładni normy art. 199 §2 ksh. To nie mogłyby one stanowić, wbrew odmiennemu stanowisku wyrażonemu w pisemnych motywach orzeczenia poddanego kontroli instancyjnej, dostatecznej podstawy do uwzględnienia żądania U. S. domagającej się uchylenia obu uchwał objętych sporem.

Nawet uznana za poprawną prawnie ocena , że uchwały Zgromadzenia Wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością objęte sporem prowadzą do pokrzywdzenia wspólnika nie wystarcza , przy braku wykazania , iż równocześnie uchwały te są niezgodne z umową spółki lub dobrymi obyczajami , do uwzględnienia żądania ich uchylenia na podstawie art. 249 §1 ksh.

Odmienne stanowisko prawne Sądu I instancji , który uznał za zasadne roszczenie powódki przy przyjętym przez siebie spełnieniu li tylko przesłanki jej pokrzywdzenia przez treść uchwał , a który kwestii konstrukcji tej normy oraz wyrażonej w nim koniunkcji przesłanek normatywnych uchylenia uchwały nie poświęcił żadnej uwagi , decyduje o trafności zarzutu apelacyjnego naruszenia prawa materialnego a to art. 249 §1 ksh w następstwie nieprawidłowej jego wykładni.

Przepis ten bowiem wymaga dla jego zastosowania by uchwała organu spółki była bądź to niezgodna z umową spółki i równocześnie godziła w jej interesy lub miała na celu pokrzywdzenie wspólnika albo będąc niezgodną z dobrymi obyczajami równocześnie godziła w interesy podmiotu korporacyjnego lub realizowała cel w postaci pokrzywdzenia wspólnika.

/ por. bliżej w tej kwestii dla przykładu uwagi A. Kidyby w : Kodeks Spółek Handlowych - komentarz t. 1 s. 1092 Wydawnictwo Zakamycze /

Z pisemnych motywów orzeczenia Sądu Okręgowego wynika , że iż w jego ocenie , podzielanej przez Sąd odwoławczy obydwie uchwały objęte żądaniem uchylenia nie są niezgodne z umową spółki ani też nie są sprzeczne z jej interesami. Skoro tak to dla uwzględnienia powództwa U. S. o ile obejmuje ono żądanie uchylenia uchwał koniecznym było wykazanie , że obok przyjętego - w ocenie Sądu Apelacyjnego nietrafnie – stanowiska , iż zmierzały one do jej pokrzywdzenia , koniecznym było udowodnienie , że także uchwały te naruszały dobre obyczaje. Na tę przesłankę w pozwie powódka się powołała ale nie tylko nie wskazała na fakty , , które o jej spełnieniu miałyby świadczyć ani ich - tym bardziej - w sporze nie dowodziła - ale nawet nie starała się z indywidualizować tej mającej charakter klauzuli generalnej normy i podać jaki dający się zidentyfikować obyczaj został przez podjęte akty naruszony.

Jak już powiedziano wyżej przesłanka ta zupełnie umknęła także ocenie Sądu I instancji wydającemu oceniane instancyjnie orzeczenie.

Wskazane wyżej oceny i wnioski prawne prowadzą do uznania apelacji strony pozwanej - w wyznaczonych jej zakresie granicach środka odwoławczego - jako zasadnej niemal w całości , co powoduje zreformowanie orzeczenia z dnia 21 grudnia 2012r w sposób wskazany w pkt 1 sentencji wyroku w tym także w zakresie rozstrzygnięcia o obowiązku pokrycia nie uiszczonej opłaty od pozwu oraz wydatków związanych z postępowaniem, wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Ostateteczny wynik sprawy zdecydował , że tymi ostatnimi , wyczerpującymi się w kwocie wynagrodzenia biegłego wydającego opinię została obciążona wyłącznie powódka U. S..

Wynikająca z wniosku apelacji postulowana przez pozwaną zmiana wyroku z dnia 21 grudnia 2012r nie objęła jedynie tej części zaskarżonego wyroku , który dotyczył kosztów procesu w relacji do pozwanej S. jako , że strona pozwana nie wykazała ażeby poniosła z tego tytułu kwoty wyższe aniżeli te już rozliczone w relacji do drugiego z powodów R. S., który całością kosztów procesu na rzecz spółki (...) został obciążony i to przy przyjęciu wynagrodzenia radcy prawnego w stawce wyższej od minimalnej, uwzględnivszy charakter dochodzonego roszczenia / k. 328 akt/

Z podanych wyżej przyczyn Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku , na podstawie art. 386 §1 kpc i art. 385 kpc w zw z art. 199 §2 i 249 §1 k.s.h.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 98 §1 kpc w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc stosując we wzajemnych ich rozliczeniu pomiędzy pozwana , a powódką regułę odpowiedzialności za wynik sprawy.

Na kwotę należną spółce (...) od U. S. z tego tytułu w wysokości łącznej 4377 złotych złożyły się : opłata od apelacji [4 000 złotych] , wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone na kwotę 360 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa złożonego przed Sądem II instancji w wysokości 17 złotych.